

GRUPP 9

STANDARD FÖR TIBETANSK SPANIEL

(Tibetan Spaniel)

FCI 231 C

1987-06-24

SKK:s STANDARDKOMMITTÉ

1994-11-22-e ä

URSPRUNGLAND: Tibet

HEMLAND: England

ANVÄNDNINGS-

OMRÅDE: Sällskapshund _

BAKGRUND/

ÄNDAMÅL: Tibetansk spaniel är en av de hundraser som räknar Tibet som sitt ursprungsland. Rasen har månghundraåriga traditioner där. Det var främst i klostren som den levde. Förutom att vara en ytterst vaksam väktare på klostermurarna, fungerade den som munkarnas sällskap. Hundarna hade också ett religiöst/mytologiskt symbolvärde. Tibetansk spaniel är den tibetanska hundras som senast kommit till Europa. Rasen kom till Sverige i början av 1950-talet och kom med tiden att bli en av våra mest populära raser bland dvärghundarna. Den är en intelligent, rörlig och vaken liten hund.

HELHETS-

INTRYCK: Tibetansk spaniel är en liten, aktiv och alert hund. Konturen skall ge ett välbalanserat intryck

VIKTIGA MÅTT-

FÖRHÅLLANDEN: Mankhöjden skall vara något mindre än kroppslängden.

UPPFÖRANDE OCH

KARAKTÄR: Till temperamentet är den vaken, tillgiven men självständig. Den är glad och självmedveten, mycket intelligent och reserverad mot främlingar.

HUVUD: Huvudet skall vara litet proportion till kroppen och bäras stolt. Det skall vara maskulint hos hanhundar, men inte grovt.

SKALLPARTI: Skallen skall vara lätt välvd, av måttlig bredd och längd.

STOP: Stopet skall inte vara djupt, men markerat.

ANSIKTE:

Nostryffel: Nosspegeln skall helst vara svart.

Nosparti: Nospartiet skall vara medellångt, trubbigt med fylliga överläppar och utan rynkor. Hakan skall vara lagom djup och bred.

Käkar/tänder: Lätt underbett. Tänderna skall vara jämt placerade och underkäken skall vara bred mellan hörntänderna. Komplet bitt är önskvärt. Tänder och tunga får inte synas när munnen är slut.

Ögon: Ögonen skall vara mörkbruna,

medelstora, ovala, klara och uttrycksfulla. De skall sitta ganska brett isär men vara framåtriktade. Ögonkanterna skall vara svarta.

Öron: Öronen skall vara medelstora, hängande, ganska högt ansatta och hos den vuxna hunden ha rikligt behäng. Det är önskvärt att de lyfts något från skallinjen, men de får inte vara för lätta.

HALS: Halsen skall vara måttligt kort, stark och väl ansatt i skulderpartiet. Den skall vara täckt av en man eller ”schal” av längre hår, mer markerad hos hanhundar än hos tikar.

KROPP: Kroppslängden, från manke till svansrot, skall vara något större än mankhöjden.

Rygg: Ryggen skall vara plan.

Bröstkorg: Bröstkorgen skall ha väl välvda revben.

Svans: Svansen skall vara högt ansatt, ha riklig plym och bäras i en stolt båge över ryggen. Stående får hunden bära svansen hängande.

EXTREMITETER:

FRAMSTÄLL:

Helhetsintryck: Benstommen skall vara måttligt grov.

Skulderblad:
tillbakalagda.

Skuldrorna skall vara väl

Armbåge:

Armbågarna skall vara åtliggande.

Underarm:

Underarmarna skall vara lätt böjda.

Tassarna:

Små och välformade hartassar med fransar mellan tårna. Fransarna är ofta längre än tassens. Rund s k kattfot är inte önskvärd.

BAKSTÄLL:

Helhetsintryck:
och kraftiga.

Bakbenen skall vara välutvecklade

Knäled:
vinklade.

Knälederna skall vara måttligt

Has:

Haslederna skall vara lågt ansatta och bakifrån sett parallella.

Tassar:

Baktassar, se framtassar.

RÖRELSER:
aktiva och parallella.

Rörelserna skall vara raska, fria,

PÄLS:

Pälsstruktur:

Täckhåret skall vara silkeslent, slätt

i ansiktet och på framsidan av benen, medellångt på kroppen, men ganska åtliggande. Underullen skall vara fin och tät.

Öronen och frambenens baksidor skall vara väl fransade. Svansen och lårens baksidor skall ha riklig, längre päls. Rasen får inte vara överpälsad. Tik får ha mindre päls än hanhund.

Färg: Alla färger och blandningar av färger är tillåten.

STORLEK/VIKT:

Mankhöjd: Mankhöjd cirka 25 cm.

Vikt: 4-7 kg.

FEL: Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande tillgraden av avvikelse.

- Stora, tunga, lågt ansatta öron är otypiska.

TESTIKLAR: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.